

Søren Pape Poulsens tale til Dansk Erhvervs årsdag

Taler

Søren Pape Poulsen
Formand for Det Konservative
Folkeparti

Dato

1. september 2022

Sted

Øksnehallen, København

Tak for det.

Jeg vil gerne sige noget om ambitioner. Ikke mine egne, dem kender I.

Men om vores. Og om jeres.

I vil gerne gøre Danmark til det bedste land i verden at drive virksomhed i.

Den er jeg med på. Bare vi er enige om, at det kræver en seriøs indsats.

Når Jonas Vingegaard vil være den bedste i verden til Tour de France. Så er det ikke noget, der kommer på en dag. Det kræver en masse kilometer i benene, afsavn, afvejning af måltider på køkkenvægten, vindtunneller og højdetræning. Og en hel del mod. Kræver vi den disciplin af dansk politik? Eller er det med ambitionerne bare noget, vi leger?

Jeg lader det stå som et ubesvaret spørgsmål. Så kan I jo tænke på, om I er imponerede over dansk politik eller ej. Jeg kan konstatere, at Dansk Erhvervs konkurrencebarometer viser, at Danmark går fra en 6. plads til en 8. plads blandt OECD-landene. Og at en 8. plads ikke er nok til podiet.

Derfor kan man godt elske Danmark alligevel. Det gør vi alle sammen. Og der er heldigvis ikke noget modsætningsforhold mellem at elske Danmark og at ville Danmark det bedste i den internationale konkurrence.

I siger det jo selv. Man kan se Danmark som en virksomhed. Og der er bedre råd til omsorg, når vi tjener flere penge. Det giver sig selv. Men det er også lidt et

tabu, at penge og omsorg hænger sammen på den måde.

Vi vil hellere tale om, at penge er noget, vi har, som vi bare skal give til staten, så vi kan få velfærd. Men vi skal jo have pengene et sted fra.

Tænk sig, hvor heldig man er at være født her i Danmark. Det forpligter. Det forpligter jer, og det forpligter mig. Vi skal levere et endnu bedre Danmark videre. For vi har alle muligheder for det.

***

Så nu taler vi om ambitioner. Vi bliver ikke det bedste land at drive virksomhed i, når virksomhederne må afvise ordrer, fordi der ikke er nogen at ansætte.

I har i erhvervslivet forsøgt at besætte 13.000 stillinger på bare én måned. Forgæves.

I går kunne man læse i avisen, at i Sydjylland, på Bornholm og på min hjemegn i det vestjyske er der flere ledige stillinger end ledige.

Imens har vi den lidt specielle situation, at man måned efter måned fejrer, at ledigheden er lav.

Men vi er da ikke i gear til succes, når butikker, hoteller, restauranter og andre afviser kunder, fordi der mangler medarbejdere.

Jeg synes ikke, at det er ambitiøst at fejre ét parameter, hvor det går godt, når vi fejler groft på et andet. Det svarer til at fejre, at man har fået fragtet sin holdbus og alle cyklerne ned til start i Tour de France, men at man har glemt halvdelen af rytterne. Der mangler ligesom nogen til at udføre arbejdet.

***

Vi skal turde at se problemerne i øjnene: Vi mangler arbejdskraft. Og det var så konstateringen. Så skal handlingen komme.

Lad mig begynde med at sige: Der er ikke ét menneske på Christiansborg, der er ligeglad med nedslidte. Alle vil hjælpe. Derfor vedtog vi den borgerlige

seniorpension, hvor nedslidning er et kriterium for at få den. Arne-pensionen kan man ikke få, fordi man er nedslidt. Du kan være murer og nedslidt og ikke få den. Men du kan få den, selvom du ikke er nedslidt. Og selvom du har arbejdet på deltid det meste af livet.

Om så jeg er den sidste partiformand, der holder fast i synspunktet, så siger jeg: Den ordning er forkert. Den er underligt skruet sammen og koster i alt 9.000 fuldtidspersoner og et milliardbeløb i udgifter.

Jeg har en idé om, at Jonas Vingegaards køkkenvægt er ret præcis. Men jeg tror, at den køkkenvægt, Christiansborg afvejer sin politik på, er i stykker.

Der er 90.000 personer, som tjener mindre, end andre får på offentlig forsørgelse i dagpengesystemet. En kontanthjælpsmodtager med to børn kan få 21.300 kroner udbetalt hver måned.

Jeg mener, at forskellen på at være i job og på at gå derhjemme skal være større. Det vil også sende nogle mennesker ud på arbejdsmarkedet. Til glæde for dansk økonomi og de børn, der nu oplever en mor eller en far med et arbejde at stå op til.

Det var tilbagetrækning og offentlig forsørgelse. Lad os få den udenlandske arbejdskraft med, nu vi ikke bare konstaterer problemerne men er gået i løsnings-mode.

Jeg mener, at vi skal skille udlændingepolitik fra diskussionen om arbejdskraft.

Når det nu er tydeligt, at vi ikke har den arbejdskraft, der skal til, i Danmark. Så må der være plads til de flittige og lovlydige, som gerne vil Danmark.

Man kan jo udvide den ordning, der kun giver adgang til dem, der har en kontrakt med en dansk virksomhed, og som rejser ud igen, hvis de mister jobbet. Beløbsordningen, som man kalder den.

Sidste punkt, så lover jeg, at vi går videre.

Vi skal have skatten på arbejde ned for helt almindelige mennesker. Også dem med de laveste indtægter. Det er mit forslag.

Og uha, uha, det er et forslag, der slet ikke handler om nogle få millionærdirektører. Og det er ellers det eneste, venstrefløjen vil tale om.

Men ved I hvad? Når man går efter at vinde, så vil det konkurrerende hold nogle gange starte rygter og råbe af en på vej op af bjerget.

Det skal man ikke lade sig gå på af. Så jeg kommer ikke til at bruge ét sekund mere på politiske modstandere i den her tale. Vi er jo lige ved at koncentrere os om at få Danmark i gear til succes. Det er langt vigtigere!

Mit parti og jeg har fremlagt en plan, der skaffer 55.000 fuldtidspersoner til arbejdsmarkedet. Sørger for, at en kontanthjælpsmodtagers gevinst ved at tage et job er 5.000 kroner om måneden. Planen øger velstanden med over 50 milliarder kroner.

Det hele er selvfølgelig fuldt finansieret. For man kan ikke få den gule trøje, når tallene på bundlinjen er røde.

***

Det lyder jo alt sammen meget let. Men jeg lover jer, at der er masser af modstand på den rejse.

For vi rammer lige ind i et tabu mere. For når vi skal have råd til både skaffe velfærd og skattelettelser, så skal vi holde igen med den massive udvidelse af den offentlige sektor. Den er nemlig dyr.

Vi skal selvfølgelig bruge flere penge på sundhed. Og ældre. Det giver sig selv. Jeg har også forældre, der kræver pleje. Vi er alle mennesker, ingen er imod velfærd. Vi elsker det Danmark, vi kender.

Men det skal ikke afholde os fra at blive dygtigere.

Jeg har fået alt fra ros til drøje hug for at sige, at vi skal effektivisere med 0,4 procent. Fordi historien viser, at dét kan man. Historien viser, at det offentlige har leveret 0,5 procent hvert år i en længere årrække, og det er godt, hvis vi når det igen. Nu har jeg så bare regnet med lidt mindre for en sikkerheds skyld. En

professor i økonomistyring har kaldt det ”realistisk” og ”inden for skiven”.

Jeg har selvfølgelig ikke fået hug for at tilbageføre penge til de ældre. Jeg har bare fået hug fra venstrefløjnen for at sige, at noget kan gøres bedre.

Er det udtryk for en ambitiøs kultur? Eller en politisk kultur, der er sandet til og forsvarer status quo for at beholde magten?

Jeg ved, at I her i salen også har mange bud på, hvordan vi kan gøre tingene bedre i en af verdens største offentlige sektorer. Bliv ved med at skrive til mig. Jeg lytter til jeres svar.

Det er fire promille om året, vi taler om her. Selvfølgelig kan vi nå det mål! Alternativet er at give op på forhånd. Og jeg ved én ting: Vi bliver aldrig nummer ét, hvis vi giver op på forhånd.

Lad mig spørge jer: Hvis Danmark var jeres virksomhed, skulle administrationen så vokse? Ville I så måles på, hvor mange penge I bruger, eller den service I leverer?

Jeg synes, at det er relevant at spørge jer. For hvis Danmark er en virksomhed, så er statsministeren en CEO, der kan afsættes, når resultaterne og ambitionerne udebliver. Og det er jer, der er bestyrelsen.

Så er I tilfredse med, at den offentlige sektor skal være markant dyrere? Det bliver den, når vi bliver flere ældre, hvis man mod bedre vidende antager, at intet som helst kan gøres bedre.

Eller kunne man godt forvente en lille smule øget produktivitet som følge af nye teknologier, digitalisering og nye løsninger?

Jeg synes, at svaret giver sig selv. Og jeg tør gå til valg på det.

***

Jeg har talt i ni minutter nu. På den tid har Danmark mistet for 3,3 millioner kroner i omsætning. Ikke fordi jeg har talt. Vi har mistet det alene på grund af mangel på arbejdskraft. En analyse fra jer i Dansk Erhverv viser, at danske

virksomheder er gået glip af 49 milliarder kroner på bare tre måneder i år, fordi vi mangler arbejdskraft.

Det her er en meget politisk tale. Det medgiver jeg. Men jeg har også meget politisk på hjertet. Fordi jeg elsker Danmark. Og fordi jeg har ambitioner på Danmarks vegne.

Kan I se det for jer – at Danmark bliver verdens bedste land at drive virksomhed i?

Kan I se for jer – at flere får en uddannelse, de kan bruge til noget? Det må føles bedre end at sidde hjemme med en lang uddannelse, der ikke giver noget job. Tænk på alle dem, der kan noget med hænderne, som bare venter på anerkendelse. Og på at blive en del af den grønne omstilling.

Kan I se for jer, at vi får vendt potentiale til succes?

Vi har så stort et potentiale i Danmark!

Hvordan ville det føles for jer, hvis I fik besat jeres stillinger og I kunne tage imod alle ordrerne? Hvordan ville det påvirke jeres familier? Danmark? Det vil give ringe i vandet, det lover jeg jer.

Vi kan flytte Danmark tættere på toppen. Det skylder vi da den næste generation at prøve på. Og er det ikke meget sjovere at være optimist end pessimist?

***

Danmark bliver først verdens bedste udgave af sig selv, når Danmark bliver verdens bedste land at drive virksomhed i.

Det kræver en fælles indsats at nå derhen. Det kræver jeres hjælp. Vi kan gøre det her sammen. Men det kræver, at viljen til at vinde er større end frygten for at tabe.

Så hvad venter vi på? Tak for ordet.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Det Konservative Folkeparti, Folketingsvalg

Relateret

1. september 2022

1. september 2022

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/soeren-pape-poulsens-tale-til-dansk-erhvervs-aarsdag-2022>